



Izhaja dne 1.-10. in 20 vsakega meseca. Uredništvo in upravnništvo v Gorici, Via C. Favetti 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgovorni urednik France Bevk. Cena glasom: 1 milimeter visočine v širini enega stolpa L. — 80, za trgovske reklame, bančna obvestila, poslana, osmrtnice, va-bila, naznanila itd., vrsta I L. — 15 inozemstvo L. Za Celoletna naročnina 22.50 L.

Leto III.

GORICA, dne 1. novembra 1924

št. 31.

## Oljka je res čudežno drevo...



Oljka ima nežno vejico,  
ima pa tudi trd les...

Mussolini.

Živimo v času mož velikih,  
živimo v času krilatic,  
to letijo lahke fraze,  
kakor krila nežnih ptic.

Je beseda izrečena,  
že je vtekla, že jo ni,  
vse izgine, kot spomladi  
na planinah sneg kopni.

Ta vam mir ponuja vneto,  
le poljubi mu roko,  
le globoko se prikloni,  
pa ti bo še dobro šlo.

Če pa mu rogé pokažeš,  
vedi, da jih tudi on ima,  
brž poskoči in zavpije  
in z orožjem zarožlja.

Oljka ima res dva konca,  
eden mehek, drugi trd,  
prvi te lepo poboža,  
drugi ti prinese smrt.

To zapomni si, predragi,  
danes svet po starem gré,  
če si tiho, si prijatelj,  
če upiraš se pa ne.

Ker je oljka dveh že koncev,  
boljši s prvim koncem mir,  
kakor pa kot po navadi  
z zadnjim koncem je prepir.

Vendar vselej ni prav prida,  
ako vedno le molčiš,  
včasih vse je bolj pravilno,  
če v čas pravi govoriš.

Če si vedno mevža stara  
in le kimaš jim z glavo,  
boš dobil po hrbtu sto jih,  
sicer bi dobil eno.

Tudi je nevarna igra,  
če kdo žuga in grozi!  
Kdor močan in poštenjak je,  
se nasprotja ne boji.

To pove vam Čuk na palci,  
vse verjeti se ne sme.  
Včasih res se malo zmoti,  
mnogokrat pa pravo vé.

„Mlinar in njegova hči“ je naslov drame, katero uprizori goriški dramatični krožek v soboto 1. nov. ob 8½ zvečer in v nedeljo 2. nov. ob 4. uri pop. v veliki dvorani „Trgovskega Doma“. Pridite polnoštevno!





Gorica, dne 1. novembra.

Toliko, da tudi Čuk na palci ni dobil te dni naduho, ko je toliko ljudi vzelo »pasiršajna« za oni svet, tako da se je število »vernih duš« prav v zadnjih dneh za prav lepo številce pomnožilo. Pravijo, da je temu preseljevanju na »brltof« krivo po večini slabo, vlažno vreme. Dasi so ljudje od mizerije na telesu in na žepu vedno suhi, je vendar to vreme tako nemilo vplivalo nanje, da vsa »suhota« nič ni pomagala. (Ta suhota tudi Čuku ne pomaga dosti. Naročniki tako slabo plačujejo in tako malo, da se ga bo res prijetela poštena naduha od same suše, če ob novem letu ne bo boljše. Smejali bi se, smejali, podpirali in plačali pa nič, kot Mica Kovačeva.)

Pa ti ljudje že še, ki so šli brez sitnosti s tega sveta. Oni dan pa se je zgodila nekomu smola, ki je Čuk ne more in ne more zadosti prehvaliti. Naveličal se je dihati — rečimo, da je bil to Pepe. Kupil si je revolver in si pognal kroglo v glavo. Pri streljanju, pa je malo »fulilo«. Kroglja je naredila luknjo skozi zrak mimo glave, glava je pa — v tem slučaju po nesreči — ostala cela. Predno je sprožil drugič, je že stal pred njim orožnik: »Kje je orožni list?« — Bog pomagaj! Če človek misli iti na oni svet, ne bo jemal orožnega lista s seboj. Saj revolverja ni mislil nesti v pekel. Kdo je pa mislil na to, da še ostane tam, kjer so žandarji in postave? Nič ni pomagalo, moral je lepo v zapor, da bo tam premišljeval smešnost tega sveta, ki ga še na oni svet ne puste brez orožnega lista, dasi še posebnega potnega lista ni treba. Pozabil je bil pač eno — vpisati se med črnosrajčnike.

Ker smo že pri njih, pa povemo to, da so prisegovali po ceči državi pretečeni torek, da so uradniki radi tega praznovali, da so se smeli učenci poditi po cesti, da so trgovine zaprli ob peti uri popoldne.

Goriški trgovci so bili radi tega zelo nevoljni, ker so morali odpoditi velik naval ljudi na trgovine.

Kajti v Gorici trgovina cvete, mah jo zarašča, smreke bodo kmalu rastle pred vhodom, če jih trg sv. Andreja malo ne izruje.

In da ne pozabimo, motamo se izreči pristrčno zahvalo vsem fistim, ki so hvalevredno pripomogli, da Slovenci v Gorici ne dobimo svoje privatne šole. Vlede se namreč »tržmagga«, da bi Slovenci, ki plačujejo državi davek, sami vzdr-

ževati svoje šole. Ker pa da jejo davek v laškem denarju, zato so tudi šole laške. To je logika; če bi pa bilo drugače bi pa prav ne bilo.

Čuk na palci.

## Oženil bi se rad.

Se fantič sem od fare oženil bi se rad, kako pa naj izberem predražestni zaklad.

Imel deklet sem dosti, na slednji prst deset, ni moč se odločiti, bi hotel katero vzeti.

Je bila prva črna a črne so hudič, ubogati jo moraš, ukazati pa nič.

Pa druga je blondinka, ne maram takih las, preveč vodeno gleda, premočen njen je glas.

Je tretja bila majhna, ta zame tudi ni, kot pišče pod nogami se vedno mi vali.

Četrta je volika, visoka kakor hrast, ne maram take, dokler ne grem na luno krast.

A peta pa visoke nosila je pete, telo je bilo kratko, predolge pa noge.

In šesta je s frizuro od glave metra pol, jaz rad bi le ženico, ne maram tak le kol.

A sedma pa se pači in čudno govori, ne maram za strašilo, ki vrane naj plaši.

Deveta barva lica, po pudru vsa smrdi, le takrat ljubim moko, če v kruh se zunceri.

Deseto je pokrilo celo lep bel klobuk, pa tisoč stokrat ljubši mi je na palci Čuk.

Res fantič sem od fare, rad šel bi pred oltar, katero naj si vzamem, da bova srečen par?

## Pri zdravniku



„No, kako je iz mojimi pljuči, gospod zdravnik.“  
Malo so načeta; toda toliko časa, dokler boste živeli, bodo že še trajala.“

Karlo:

## Moja sobica ali gnezdo provincijalskih umetnikov.

Moja soba leži v podstrešju. Po zimi je hladna, poleti vroča, v dežju pa je vlažna, dočim je v lepem vremenu prav pošteno suha z mojimi žepi vred.

Stanovanja sploh ne plačujem (kakor imajo navado umetniki), ali če ga plačujem (v toliko nisem umetnik), ga plačujem zadnjega, ker sem brezplačni državni uradnik, uslužben pri »cvekfabriki«, lako nično izraženo — študent. Iz tega je razumljivo, da lažje plačujem zadnjega, kot prvega.

Moja soba je študentovska. To se lahko uveriš, če vstopiš opoldne. (Ne svetujem poti, ker si lahko vrat zlomiš na trhljih in ozkih stopnicah). V sobi je tak nered, da se končno zdi, da je vse že po neredu zopet prišlo v red (v fiziki

se to imenuje kroženje). In red, da ta preklican red! V šoli red, red, red, red! Gospodinja: red, red, red! Moj Bog! Človek bi se zmešal od samega reda, zato je boljše, da imaš nered za red! —

V predalih mojih je — že zopet — nered. Vse križem leže pesmi, rokopisi (to da ne boste koj mislili: latinske in grške pesmi in rokopisi matematičnih zvezkov). Veliki grški slovar se široko smeje v nekem kotu mize in hrepeni po moji roki, ta preklicani napisanec. Homerja sem že zalubil v prah moljevih bomb. Pač pa se Horac dolgočasi pod mizo si čudo božje! prav komodno se pogovarjata, s kom molite? — S »Čukom« vendar! Bog ve, kaj si imata dopovedati ta dva klasika! Sredi mize leži krtačka za zobe, vse polno zobnega prahu je na nji. Poleg leži Zupančič v lepi salonski vezavi, z malo popačkanimi platnicami. Pod posteljo se s copatq preroka

glasnik. Pod umivalnikom tiči pisatelj. Pod njim je zlezel na nikar ne mohte, da na kranjski kronikar. Bogovcem vred ne smek — na pmaro požarat prah. Na peči pa truhadri zababljajo Kette. Moj Bog, kakšen jam in hrup mi odajo po noči. Se tržaški, ba-ha-ha! »Pročolo« se mi zdi, da je zabredel v to »slovensko gnezdo«. Kaj čudno! V predalu za knjige pa leži violina mojega sestanovalka, virtuozza Milkota. Postelji sta prav grdo razkopani. Na vzglavju leži druga copata. Ob vznožju pa moj zmečkani klobuk.

V hiši stanujemo trije umetniki. (Jaz sem umetnik samo takrat, kadar me luna trka, oziroma kadar se mi smeje v obraz, da bi ji najraje dal klobuto).

Glasbenik Milko, slikar Nikola in literat Karlo, (to se pravi Čukov humorist). Nikola stanuje v najini predsobi »v podstrešje mrzlem kraju«. Nad njim visi rešeto — streha, pod njim pa je škripav pod in trda postelja. Okrog po golih deskah in surovih stenah vise slike, vsakvrstni portreti in pokrajine, ki zababivajo v tako romantičnem kraju, res humorističen izraz.

Včasih zvečer se vrnemo pozno domov. Nikola se slika karko primeje, Karlo se čini ničeno prijoče, Milko pa basistovsko prigodnja. Nikola se prizibljuje, Karlo se trdo pretreslja, a Milko junaško prikopota, da se gospodinja zbudi, ki vam baš poklonov ne deli. Vstopimo v sobo. Milko se sedi na svojo posteljo, Nikola na mojo, a jaz... no jaz stojim ali pa sedem po turško.

Tedaj pričnemo svoje delo:

Nikola (ki je Rus): »E, ti Slovenci! Adna gospodična — Ona u mestu igrala na klavir. A jeja mamaj skazavaj! Pušti, čerka moja, pajdjom na Smarjetno goru i tam... budjot harmonika. I budjom plesat...« Da eto umjetnost v vas: harmonika. A v nas Rusih eto nijet... Pa, vidi Karlo, je slikajo a niš ne prodaju a ljudi kupit samo eti maličiki, katero je prodajješ stmo po 50 ili 100 D. A oni skazat, eto jim slika pa ura vitsja O čort vzjav! —

Nikola govori napol rusko in slovensko. Vse ogorčen vstanem še jaz.

»O, vi dragi poeti in umetniki! Kakor stare, zmazle kure sedite tu... Čemu pravzaprav sedite? Pijte in jejte... Za enkrat vas pogostim z jabolki. Ampak, vem, po čem vam hrepene vaše obrabljene ustnice. O, po tisti božji kaplici, po tisti, ki so jo bogovi z Olimpa poslali nam poetom v tolažbo in veselje. O ti sladki poljub vseh muz! Daj, vi v vinu potopljene barko, od uode vsak dan oklofutani, vi čmeravi umetniki, poslušajte slavospev našemu mestu, našemu krasnemu mestu, na trdno skalo zidanemu.

Vstane gospodična, da se na poti v beli dan bele nedelje



Vstane in prva njena molitev je zaključena molitev, da je še na nočni omariči njen puder in parfem. O ti flaška! Po tem se gospodične napotijo na težko pot, na lov, z vabo svojih nakopičenih lepotic. Treba se bo preskrbeti za zi-mo poznih let. Treba se bo bršljanu nasloniti na močan hrast. O, saj so jim mamice doma priporočile, da se naj kaj kmalu pobrigajo za svojega slumatega moža. Potem pa ti-sta božja pot pred kinom, ogle-dovat tiste »božje slike«. — »Uh! Ko se od dolgega časa človek nima kam dejati!« po-toži gospodična. »O, to bo le-po! Ali boš šva?«

Po »prijem kosilu« par ur lepega spanja. Po njem se do-bi novih moči in tudi šmarjet-na gora ni daleč. Tam bo har-monika pela in ples bo. Da, saj one so ljubiteljice umetnosti, te frajlice, in vsi v mestu so, celo mecenji se dobe vmes... včasih... v dijaški kuhinji do-biš hrano zastoj, dokler ne plačaš. Kje sem že ostal? Ah! Umetnost, da kontrabas, par-don! harmonika, tamburica, citre in tudi z metlo se kdo do-bi, da bo dajal takt.

Velika veselica. Celo Can-karja igrajo (kar se pač vsakih deset let zgodi). Nič občin-stva. Si misliš: Starograška točnost! Čez pol ure se pred-stava prične in igralci igrajo stenam.

Neskončna množica pred kinom. »Greš v kino?« — »Da, zakaj pa ne? Saj me poznaš, da sem — moderna.«

Milko je zaspal, težko sem ga zbudil. Prinesel sem mu vi-jolino. Skočil je po koncu in začel z njo udarjati po podu, da sem si moral zatistiti ušesa. Komaj sem ga zadržal. Potem je prišel za lok in jel igrati kot divji, da bi kmalu vse potrl.

»Kaj ti je?« — Nič odgovora. — »Ali si znorel?« — Nič! — »Zakaj divjaš?« — »Hudič, ker si me zbudil!« — je zdiv-jal »Aa!!« Milko je divji, ka-dar je divji. Tudi Nikolaj je zadremal na moji postelji. Za hip sem ga zbudil — »Puskaj!« je zamrmral in zopet zaspal. V zvoniku je bila štiri. »Šola je ob osmih!« Skočil sem po Ho-raca, zaplesalo mi je pred očmi.

»Maccenas atavis, edite re-cibus...« O kaka ironija! Ampak, kam z Nikolo, ki leži na moji postelji.

Naslonil sem se na stol in in tudi jaz sem zaspal.

### TEŽKA IZKUŠNJA.

Prijateljica: »K vragu naj gredo vsi možki! Meni so že različne zvestobe prisegali. Najdaljša je trajala pol leta.«

### POGOVOR.

Gospa Ela: »Glejte, vaš mož tako pridno lovi ribe ob jezeru!«

Gospa Pavla: »Ah, on priht-ja vsak dan sem od pete do šeste ure!«

Gospa Ela: »No, in ribe?«

Gospa Pavla: »Te, mislim, pridejo šele ob šestih sem.«

### Pesem o treh dekletih.

So slave potrebne in lačne časti, med vsem temle zborom so vendar le tri.

Dveh tehle sta sestri, a tretja lahko po duhu kot sestram poda jim roko.

Nadutost in glupost jih vse tri krasí, ošabnost brezmejna v izrazu leži.

Olika pri njih je pod pete dana, in le po denarju cenijo moža.

Obirajo rade vse znane ljudi, a nase najraje bi vrgle oči.

Ne vidijo gnoja ki pet se drži, da nos le pokoncu visoko štrli.

Ker proti neumnosti ni še zdravil, naj Čuk bi vam puhlost iz glave izbil.

Če pa opomnim vam je ta le zaman, le vaša bo škoda, ko pride vaš dan.

### Rada pleše



GOSPOD (dekli). Danes je sicer nedelja, ko ste pol dne prosta; ven-dar postanete nocoj doma, ker smo aranžirali malo domačo plesno zabavo.

DEKLA. Prav rada; plesati, to je edino moje veselje.

### ZALOSTNA NOVIČA.

Služkinja (gospej, ki je rav-nokar prišla iz kopališča, kjer se je mudila več tednov): »Ve-ste kaj, gospa Pavla, tako dol-go pa že ne smete več ostajati z doma. V zadnjem času vaš mož že kar nič več jedel ni.«

»Od žalosti?«

»Ne, ne... ker je tako zelo pill!«

### MALA ZMEŠNJAVA.

Trgovce (dečku, ki mu je izročil majhen papirček): »A-ha! To ti je pa mamica napisala, da boš prav prinesel, kaj ne! Čakaj, kaj piše.«

»Kavo, sladkor, sirup in »o-četa... kaj pa pomeni ta zad-nja beseda?« — Pepček: »O, to pa ne velja za vas... očeta moram spotoma pripeljati iz krème »Pri rdečem volu!«

### NA LEP NACIN.

(Iz pisma nekoga študenta stricu)

»... Kar se tiče novosti, bi ti omenil, da bi potreboval tukaj pismonošo, ki bi nam nosil denarne nakaznice, pa bi mo-ral biti zelo postrežljiv mož.«

### PREVEČ.

Mesar: »Ali ti naj klobaso zavijem?«

Deček: »O, ni potreba, (po-nosno) ali ne vidite, da imam danes rokavice.«

### SLABE IZKUŠNJE.

Mati (ki je v drugič poročila profesorja): »Bodi no malo bolj zaupljiv in prijazen proti svojemu novemu papanu, Kar-lo, saj on vendar misli dobro s teboj.« — Sin: »Ah n'kar mi tega ne pravi, mama, dve leti je bil moj profesor, ga že do-bro poznam.«

### SREČEN TRENOTEK.

On: »Ali še veš, kako sem te prosil, da bi bila moja žena? Dolgo časa si stala in nisi nič odgovorila.«

Ona: »O, da vem.«

On: »No vidiš, to je bil naj-srečnejši trenutek v našem skupnem življenju.«

### HUDOBNEŽ.

Jaka: »Ti, pej kej si zje sli-sou, de je Zuonta zje vžjenu svje svoje hčjre?«

»Sevejde sm! Zdej pej je držinska s'lata zje n'pravlje-na: Uan j' trgo'uc s kr'mp'rjem, adn vod unih dveh pej je fabrikant z j'shom, jen drugi pej z v'l'm.«

### PRIJATELJICA ŽIVALI.

Mafi: »Mica, ali si našla na solati, ko si jo brala, tudi ka-kega polža?«

Mica: »Seveda, mama, pa nič se ne boj, sem ga položila na drugo solato, ki še raste.«

### Najnovejša iz Kurjevasi.

V Kurjo vas so dobili nove-ga župana. Če je fašist, ali ko-munist, ali kak drugi — ist, tega Čuk zaenkrat še ni mogel zvedeti. Bo pa brzkone fašist, ker drugače sploh ne kaže v fašistovski Kurji vasi.

Sprejeli so ga seveda z vso-mi častmi in z naravnost iz-branimi sijajnostmi. Na vse zgodaj je letal občinski sluga od hiše do hiše in navduševal ter organiziral »pripravljalni odbor«, da bi sprejem nadvse pričakovanje uspel. To vam je pel »tambur« kot v starih ča-sih, ko so še čredniki poganja-li živino iz Kurje vasi proti »Piskovci« na pašo.

Da se je hotel pri tej priliki obč. sluga Tone posebno odli-kovati, si ne smete razlagati z napačnega stališča, češ da je častilakomen ali da bi tad do-bil »titele: Commendatore del-la Cor...«, ampak šlo mu je za to, da ga bodoči gospod župan kot »polnomočen« funkcio-nar v Kurji vasi, »alla moder-nissima«, kratkoma iz službe ne brene.

Saj to mi boste priznali, da je v Kurji vasi prav tako, ka-kor v Ameriški Uniji, samo seveda v majhnem obsegu: Si licet parva componere magnis. Ko pride druga stranka na po-vršje, kar frčé prejšnji funk-cionarji, kakor če bi jim bil dal ognja.

Ker pa je v kurjevaški obči-ni »uradno osobje« sestavljeno iz gos. župana, sluge in kvečjemu smemo šteti zra-ven še Pepota iz Koludrovce, ki si tam zasluži včasih kak »kvrtinček«. s tem da mize in stole v občinskem uradu s špe-hastim rokavom pobriše in o-snaži, bodete oprostili tudi Pepotu, da si je hotel tudi pod novim županom ustvariti do-bro »pozicijo«. Če mu Čuk na palci nič ne zameri, mu ne bo do tudi kurjevaščani, če ima-jo le toliko soli v glavi kakor kura, kar pa je več kakor goto-vo, sicer čemu tako sijajno i-me!

Če vam še ni znano, vam moram radi jasnosti povedati, da imajo v Kurji vasi še vedno stare srednjeveške »cehov-ske« uredbe. Vsak rokodelski stan ima svojega zaščitnika in patrona ter svojo posebno za-stavo, vse pa štiti vsemogočni sv. Miha.

To vam je bila parada na »Korenjaškem polju«. Čuk je opazoval z Videža, toda verje-mite mu, da se ni mogel naču-diti prekrasnemu sprejemu.

Najprej je korakala »depu-tacija starega občinskega od-bora in njej na čelu Pepo s Koludrovce. Oj ti Pepo! To vam je glavica, ki zna računati z razmerami! Med modrimi moder kot Salomon, med na-vihanci navihaneč, med pijan-ci poskrbi, in je kmalu pi-jan....

Pa mu nikar nič ne zameri-te, ker naredi sicer mnogo do-brega. Tu mu mora tudi Čuk narediti prijazen poklon!



Le pogledite, kako je vse vzorno urejeno v Koludrovci. Tu obdelujejo svoja krasna polja z najmodernejšimi stroji, vozijo se le z avtomobili in pravkar organizuje Pepo družbo, ki bo naročila iz Ricmanj tri aeroplane za brz zračni promet med Koludrovco in Kurjovasjo. Seveda se bo vozila samo koludrovska elita in pa tri gospodične, da ne bodo hodile vsaki dan peš v Trst.

Kar je res, je pa res! Pepo ga pa pihne! Kdo je poskrbel, da so vpeljali v Koludrovci cestno železnico, kdo je pomagal pri okraševanju »promenadne ulice«... Corso Pepo di Colludrozza, kdo je postavil sijajni spomenik na glavnem trgu... Piazza dei vagabondi (Čuk misli pod koprivnico); vse to je delo zaslužnega Pepota.

In Čuk si šteje v prijetno čast, da mu more čestitati v imenu vsega naprednega goriskega okraja pri tako sijajnih uspehih.

In kot veččega diplomata so ga kurjevaščani seveda enoglasno izbrali, da odvarja danes skovesni sprejem novega gospoda župana.

Za Pepotom in deputacijo stopa domači »godbeni krožek« na kitaro, dude in strga no harmoniko in ravno zveni po ozračju še zadnji akord od prekrasne kurjevaške himne: Na cinki na cinki, je ena lučca zlata....

Za muziko se vam »gnjete« otroška drhal kakor čebele ob rojenju iz panja, nato pridejo oh srce mi poskakuje od radosti - kurjevaška dekleta. O da bi jih Čuk mogel z Videža fotografirati, bi takoj priobčil tudi sliko, toda ker ni upal, da bo imel tako krasen lov, je pustil aparat doma.

To so vam »device«, ki niso prav nič v Marijini Družbi, tu vidite ponos kurjevaški. Krasni kostumi se lesketajo v zlatih solnčnih žarkih. Tu vidiš obleke: »color di fuoco, ki ti naravnost jemlje vid, tam zopet te preseneti kostum »color luce elettrica«, ali oprostite s svojimi čukovskimi izrazi ne morem popisati te krasote, da ne bi s svojim preprostim opisovanjem skrunil svetega kurjevaškega nežnega pokolj« nja....

Nato pridejo fantje v narodni noši in pojejo: Nana i ma, ima, kar ima... Čuk se menda ne moti, če misli, da je to koludrovska himna, ki je pa prav lepa.

Za njimi se vrste v paradi mizarji s svojo zastavo, na kateri se blišči v solncu sv. Jožef, v kotu zastave se pa prijazno smehlja bokal terančka... Čevljarji s svojim Krišpinom in okoli in okoli zastave z »bala« mi, krojači in ostali rokodelci, vsi v vzornem redu. Rado vedne ženske vihajo zakrivljene nosove ter kažejo na svoje možakarje, ki ponosno korakajo pred njimi.

Vsa inteligenca gre nasproti današnjemu slavljenju, le gos. fajmošter kuka skozi malo ok-

no iz zvonika. Pepce ni tukaj in onih par devic z basovskim altom tudi ne, ker se čutijo bolj prifrknjene kot ostale kurjevaščanke.

Kar se pokaže izza bližnjega ovinka ovenčana kočija in iz nje stopi novi g. župan. »Himna« zadoni, »slava in živijo« klici se razlegajo po Koludrovskega polju.

Pepo stopi z deputacijo pred gos. župana, se mu globoko prikloni, saj mu ne boste štetili v zlo, če sta mu pri tem »hohcilinder« in palica padla iz rok, ko je vendar mislil le na govor in je neprestano klatil z rokami, menda se je učil gesto, da bo efekt tam močnejši.

Z izbrani besedami je pozdravil visokega došleca, vse mu je burno ploskalo in g. županu bi skoro cvikar z nosu padel, tako so ga do solz ganile Pepotove besede.

Spreved se obrne proti vasi. G. župan stopa v sredi, na njegovi desnici Pepo, na levi pa obč. sluga Tone. Na glavnem trgu »piazza dei masceloni« se vse korporacije vdan poklonijo novemu gospodu županu in nato sledi krasen prizor. Na pozornico stopi velik trebušast mož, priviha si brke, sname klobuk spoštljivo z glave, potegne mapo za note iz nemalega žepa, zazija, kar sploh more, se pripogne kot bi šel po glas v pete in zapoje... Pozdravljen, pozdravljen tisočkrat...

Poje vam z vso fineso, s figurami, predložki in založki, poje bas in tenor... gre gor in dol... in piano, kot bi ščurki cvrčali, forte tuli kot lev v puščini, dirigira samemu sebi, se klanja, maha, klati, da mu oči kar žare, počasi ponehuje, slednjič utihne.

Nov gospod župan se mu ves začuden približa, mu stisne desnico in pravi: »S kom imam čast...?«

»Jaz sem — »Pevsko društvo Kurja vasa«, odločno povzdigne naš solist! Vsi pevci se mi umikajo in te ženske, Vi ne veste, g. župan, pa boste že spoznali. Pepce imajo baje prefin glas in predolg jezik za naš zbor, razne Jušte in Zoške rajši poslušajo in kritizirajo, čeprav je ena dobila zadnjič pred tisoči ljudstva par klofut okrog ušes, Ivanke se bojijo zamere pri različnih gozpodih akademskih, da ne bi ostale »tettek«, če bi pele pri tako »ordinarnem« društvu itd. Oprostite, prosim, g. župan, saj boste imeli itak priliko spoznati duha našega sicer »kulturnega«, toda precej prifrknjenega mladega ženskega sveta.

Slednjič nastopi g. župan in se v pristranskih besedah zahvali najprej Pepotu, potem obč. slugi Tonetu in vsem, ki so mu priredili tako veličasten sprejem. Obrne se z ginja mi besedami do gospoda »solista« in obljublja svojo izdatno pomoč tudi kurjevaškemu pevskemu društvu, ki se bo popolnoma reorganiziralo in

novi vodja bo moral pač biti Pepo di Colludrozza, ker oni študent in ostali gospodje, ki so prej vodili, so se smrtno zamerili nekaterim gospodičnam, ko so prirejali vaje prav tedaj, kadar se najlepše lovi fanto pri zapeljivi luni....

Pepota bodo poslali na pevsko šolo k sv. Jožefu v Ric-

manje in tako lahko upravičeno pričakujemo najsijajnejše bodočnosti za napredno Kurjo vasi!

#### GOSPOD PROFESOR.

Meščan: »Ah, Vas se ne vidim nikjer več.«

Profesor: »Tako, tega pa res še nisem zapezil.«

## Slovenci smo dobili šole.



V mestu smo dobili šole, a visoko se drže, pravijo, da glodje tole, za nas zrelo pač ni še. Če hoteli bi, dobili univerzo bi že kda, ako bi Arabci bili, ali pa zamorci vsaj.

#### CENE POSTRVI.

Tujec: »Čudno se mi zdi, da so postrevi tako poceni!«

Krčmar: »O, nič, veste zato ker smo v vojnem času.«

Tujec: »Kako to? Saj so dandanes vse stvari bolj drage?«

Krčmar: »Ja, veste, to pa je tako. Sedaj čuvata pri reki dva stražnika manj.«

#### OPRAVIČBA.

Hišni prijatelj: »Sinoči sem vas v razburjenosti nazval banarsa. Oprostite mi, nisem mislil tako hudo!«

Domači gospod: »No je že dobro, gospod profesor... potem mi ni treba iskati te besede po slovarju tujih besedi.«

#### LEP SPOMIN.

Dama (ki stopa po noči v avtomobil): »V resnici sem se, gospod, jako dobro počutila v vaši družbi in še večkrat se bom spominjala na ta večer.«

Gospod: »Tudi jaz, gospodična! Za spomin sem si shranil — jedilni list.«

#### VSAK SVOJE MISLI.

Zdravnik: »Vaši ženi pri manjkujze žolča!«

Čevljar: »Jaz sem pa vedno mislil, da ga ima še preveč!«

Ker pa vlada prično pere našo kožo čez in čez, res ne vemo, če dobimo šole kmalu mi zares.

Morda od mizerije črni bomo, predno bo pet let, morda pa takrat pustili bodo šole nam odpreti!

#### V JEZI.

Natakarica: »Prosim, tu je šmorn, ki ste ga naročili!«

Gost (pokuša): »Vi, kaj to da je šmorn? To je šmarn, ne pa šmorn!«

#### NOVOPOROČENA GOŠPODINJA.

»S to kuhinjo je pa veden križ. Vžigalce se ne vžgejo, drva ne gorijo, premog ne gori... edino kar gori, je jed.«

#### TA PA ZNA!

Soproga (pri izloži ženskih klobukov možu): »Ah, če bi bila sedaj mož!«

Soprog: »No, kaj bi bilo potem?«

Soproga: »O, če bi bila mož, ootem bi naprimer kupila tale lep klobuk, da bi napravila za ni veselje.«

#### PRI CIVILNI POROKI.

Župan: »Sedaj sem vas poročil. Vi pa, soproga, veste, da je mož glava družine. In dolžnost žene je, da gre tja, kamor njen mož, da hodi po istih poteh kot njen mož.«

Nevesta: »Ah, gospod župan, napravite, da ta zakon ne bo veljal za nas.«

Župan: »Zakaj pa ne?«

Nevesta: »Zato, ker je moj mož vaški pismonoša.«



## Občinske volitve v Mariboru in Ptuj.

Lupi kospot uretnik!

Tanes fam moram boročati same šalosne nofice; pokoreli smo pri folitfah v Mariporu, v Celju, Gočefju in Ptuj. Jas sem pofot akitiral sa naš Virtschaftspartei, ampak ne tem sakaj nam Slofenci setaj nič ne ferjamojo. Rekel sem, da je pil moj oče toma is Podplat paj Kostrajnic, da mi Nemci selo lupimo Slovence še sedaj, posebno pa smo jih lupili pret in met fojsko, pa fse nič ni pomakalo. Tuti sem pofotat, da setaj ni ret, ko je ograjni klafar Slofencec, pa gonizar Slofencec in sluka Slofencec; prej je pil vraj sluka Slofencec, ko so pili truki fsi Nemci. To ni ret, sem rekel, naj po fsaj šupan Nemec. O preplašena Tefica, ali mi slite, ta so me poslušali? Pofot so me naknali in sapotili, posepno pa tisti huti Orjunci, ki nas poštenih nemčurof še fiteti ne morejo. In tako smo pokoreli, setaj Pettau nič feč Pettau ampak Vicram ali slofensko Stiran, feste, ker je pil Maribor prfi »Au«, potem Celje truki, Gočefje tretji in Ptuj četrti; torej Stirau, Pok nam pomakaj! Kako je pilo prej lepo, ko smo mi še kaj ukasali in so morali Slofenci tiho piti. Staj bo trepa res pomisliti, če smo Nemci ali le nemškutarji; mene še huto skrpi, ker moj oče je pil is Podplat, mati pa is Mestnije paj Kostrajnic. Ko sem enkrat tany akitiral, sem pa sam slišal, ta nihče tajč ne sna. Pok fe, če sem Nemec ali Slofencec. To sem pa še sglezal, ta nič feč akitiral ne pom sa Tajčpartaj.

Prav lepo fas posraflja selo utani

Hans Pleschintschnigg.

## Prepričanje.

Gospod Pišek, moj rodni prijatelj, je imel svojčas tako lepo in tako jasno prepričanje, da ga je bilo ob vrčku piva veseli poslušati, ko je razvijal svoje nazore. Toda vse se spreminja.

Povojne homatije so omajale tudi Piškovo prepričanje od tedaj sploh ni mogoče z njim govoriti. Človeka, ki z njim občuje, dela blaznega.

Sediš z njim in se menis, prijetno kramljaš. Naenkrat znanjka govora. Prideš na politiko. Znosno ti je, da je bil Pišek vedno opozicijski kot vsi veliki duhovi. In Pišek se je štel med nadarjene ljudi. Pa rečeš:

»Da, da! Današnja vlada. Nič drugega kot sami koristolovci. Ljudstva ne razumejo.«

Pa te pogleda Pišek s trgovskim pogledom bojazni, da mu na kakšen nepreviden način ne pride dobiček, da se mu ne znaknejo tla in ti reče:

»Vlada? Vlada je prva stvar. Red mora biti.« Ta je podlaga človeške družbe. Če

bomo mirni, če bomo prosili, bomo kaj dobili.«

Drugič rečeš: »Da, da, naša vlada. Dobro je, da smo vladani od železne roke.«

Gospod Pišek, ki bi se ne moral zameriti nikomur, pravi: »Vlada? Naša narodna vprašanja čisto zanemarija. Mi moramo gledati, da ostanemo narod. Kam bomo šli. Saj nas zadavijo.«

Tretjič pripomniš: »Pašizem nas davi. Ta nas bo kot narod čisto pogubil. To je neznosno!«

Pišek odgovarja: »Pašizem? Dobro je, da imamo palico, ki tepe komuniste. Če tudi nas malo udari, je to vendarle majhno zlo.«

Četrtič pritrjuješ: »Da, fašistil. To so izvrstna organizacija. Kdo drugi bi bil spravil državo v red?«

Pišek jezno gleda: »Kaj o ni! Mussolini je to naredil. On — njegova oseba je tista

sila. Saj morajo plesati, kot on hoče.«

Petič praviš: »Mussolini je res ptič. S čemer so se drugi trudili leta in leta, je on z enim mahom izgotovil. Cel svet ga ppsnema.«

Pišek pa: »Kdo ga posnema? Angleži, Francozi, Nemci? Vsi postajajo rdeči. Nazadnje bomo še mi rdeči. Da, da, komunistična ideja je lepa, če bi le premoženje človeku pustili.«

Ti vzdihneš pol blažen: »Prijatelj, saj ti nimaš prepričanja.«

Pišek pogotne prvo in prihije: »Moje prepričanje je staro. Jaz sem za narodni komunizem, ki naj vpelje red v državo in pusti premoženje na miru.«

Ni ga človeka, ki ob tej definiciji trgovskega političnega prepričanja ne bi eksplodiral kot granata.

## Nedeljska priloga.



»Kdo je človek, ki sedi tam pijant kot krava?«  
»To je časnikar Peresnik.«  
»In ženska, ki se suče okoli njega?«  
»Oh, to je njegova nedeljska priloga.«

### MATI IN HČI.

Mati: Mica, beži po vodo.  
Mica: Jst ne grem, se lahko grešče vi!

Mati: Pej nej bo, boš pej šla jutre!

Mica: Pej una sosedova poskura mi je rekla, de sm grda; pej kej nej res, de sm bel lepa, ku je vana.

Mati: Se si tud najbel u cejli vasi lepa!

Mica: Pej snovči na plesi me je jemu an tak lep fant rad.

Mati: Pej, kej je reku, de te ima rad.

Mica: Se me je prašu, de od ki sm doma. In potle sm šla sama domov, sm vidla anga moškega na cesti, sm taku tekla na vso moč.

Mati: Pej, kej si ga primla.

Mica: Kaku ga bom, kje taku na moč teku.

### OPRAVIČILO.

Skrbna mamica je poslala v šolo pismo:

Gospod učitelj! Sina Milana nisem zato poslala v šolo, ker se je včeraj preveč češpelj najedel. Mishim, namreč, da bi prepogostoma prekinjal pouk.

Pozdravlja udana

Liza Krsk.

### ZENSKA VARČNOST.

Mož: »Kaj si napravila z denarjem, ki sem ti ga podaril za god?«

Žena: »Ah, ti ne veš, nekaj naravnost krasnega. Tla sem, poslušaj ljubček, in sem poravnala vse stare dolgove v modni trgovini in... poleg tega sem si še kupila — na »puf« krasno obleko, ki je stala tristo lir.«

### PET KOLESARSKIH ZAPOVEDI.

1. Mimo avtomobilov vozi počasi, ker gotovo nimaš toliko denarja, da bi plačal popravilo, ker ga polomiš, ako zadeneš v njega.

2. Ako piješ, se napij popolnoma, da boš lahko držal ravnotežje.

3. Ženske pusti na miru, da boš imel srečo na kolesu.

4. Ako se srečaš z drugim kolesarjem, ga pozdravi; »Dobro tek želim!«

5. Ko se ti je po nesreči zgodilo, da si padel s kolesa, se poberi kotikor mogoče hitro s tal, da te drugi ljudje ne vidijo, ker druge pomoči ni več!

## Odgovor na dopis iz Vipavske doline.

Tu v podgorski vasi, v vipavski dolinici, dekleta lepa se dobé, kar čuk prav dobro vé. Ah, prodragi Čukec ti za misliti alabiš pač si, za drugič priporočam Ti, da malo bolj prevdaril bi. Dekleta, če štmano smo, kaj Čuk'cu pač je mar za to? Na svojo Sovo pazi naj in k nji s korajžo hodi naj. Sedaj povemo mu pa mi, da razglasi je laži. Dekle, ki rado se smešlja, najlepša fanta morja ima. Kdor le enkrat vidi nas, drugič pride kar po nas. Tisto dekle, ki kaj volja, se s svojim fantom ne bahá. Zato prodragi Čukco Ti, besede se zapili si; ni treba nič te biti sram, in ta dopisek vroči v stran.

### VROČA ŽELJA.

Šel: »Če se ne poboljšate, vas bom moral odpustiti, Stanko. — Vi ste namreč prava žilvina. Sporočite to svojim staršem!«

Stanko (jokaje): »Ah, gospod šef, saj mi ne bodo verjeli. Dajte, napišete mi raje pismono.«

### NE TAKOJ.

Zaročenka: »Kaj ne Vinko, ti si me na prvi pogled vzljubil.«

Profesor: »Ne morem trditi. Na vsak način sem si moral prej očistiti očala.«

### BISTROUMNOST.

Mlekar: »Kako da je mleko tako slabo?«

Kmet: »Hm, ko pa je vendar taka suša.«

Mlekar: »Aha, saj res... potem pa morate vodo štediti!«

### PREBRISANA KUPO.

#### VALKA.

Dama (v prodajalni klobukov): »Torej za koliko daste klobuk najceneje.«

Prodajalka: »Za 70 lir.«

Dama: »No, dobro, pokličite mojega moža in zahtevajte 100 lir jih bom pozneje 30 nazaj vzela.«

### DOBRO VZGOJEN.

Oče (sinčku, ki se igra v sobi): »Če ne prenehaš s svojim trobentanjem, se bo nekaj zgodilo.«

Sinček: »Potem boš šel v drugo sobo.«

## Šolski zvezki

po novih predpisih  
10 listov in pilnik

L. 10.50 za 100

se dobé v

»Narodni Knjižarni«, Gorica  
vla Carducci 7.



## Pravilo.

Pravilo v št. Petru na Krasu, oz. je A... morala v penzijo, ker bi se bila baraka od njene gajebo skoro podrla, in so jo nato morali nekaj popraviti.

Pravilo, da bi M... rada hčer omožila, toda le s kakšnim milijonarjem, najmanj španjolecem. Mora pa biti plemenit in tisti doktorja nosit.

Pravilo v Postojni, da je ena omočila, ker je prišla prava žena nepravoga nje moža. — En čas teče zajček, en čas pa psiček.

Pravilo s Fivke, da M... gleda za K..., ampak da jo on noče, ker da je zaljubljen v P...

Pravilo, da bivša pamonošarka nosi klobuk le izven vasi, ker se boji, da ji ga kraška burja ne odnese.

Pravilo, da v drevoredu bi se ena vdova rada omožila, ker je ljubo prijateljico izgubila.

Pravilo, da Ivanka ima fanta z jurga, in da ji pravi da je bode poročil, a revica bode morala še dolgo čakati.

Pravilo, da je Tonček postal tako suh, da ga gledati dola strah. Baje ima 35 cm. v pasu in 21 cm. na vratniku.

Pravilo, da A... išče dobrega gospoda, ki bi hotel novo kitaro dati za staro. Prijazno ponudbe naj se pošljejo direktno na Čuka.

Pravilo, da M... gleda za T... toda ona bi raje kakšnega ki bi bil bolj studiran ali pa da bi vsaj evikernit nosil.

Pravilo v Postojni, da g. P. otvori trgovino zaročnih prstanov pod Zuhkovim klanecem in se priporoča za obilen obisk.

Pravilo v Postojni, da hodi gospodična M... zelo po prstih proti postaji in to vse zaradi S..., ker ne hodi več na »frkljčke«, odkar je njihova gostilna zaprta.

Pravilo, da bode priredile šmarake pupe na Martinovo nedeljo velik ples na Rešetinovem skednju. Sviral bode orkester »turške bande« iz Dan. Avtobilno vožnjo iz Sežane v Smarje bode priskrbel Andrej Velkobosi. Čuk na palci bode imel ta dan svojo pisarno na šmaraki lipi.

Pravilo, da nekatere orliške frajle kidajo gnoj v belih čizemcah.

Pravilo, da bode šel president orliške republike obiskat v Beograd strica Pašiča. Orliški diplomatje se pripravljajo, ker se ne morejo zjediniti, kaj da bi nesel njih president stricu za »senke«. Eni so za orčhe, drugi za polže. Zmagali bodo najbrže polžarji.

Pravilo, da se nekatere sežanske babnice strašno jezijo na sežanskega Pavliha, ker mislijo, da je on kriv, da niso bile deležne daru indijskega princa. Pavlihae jo glede tega tako nedolžen kakor Lahov koš.

Pravilo, da je sežanski Pavlihaec na drenjski občeti plesal »polster-tance« z Marijano. Čuk ga je videl skozi okno.

Pravilo, da šmarškim pupam tako dopadejo gugalnice, da poskušajo svojo gugalno umetnost na šmaraki lipi.

Pravilo, da se je president sežanske godbe smejal kakor cigan beli štruci, ko se je gugal v ličnem čolniku z neko lepo, sežansko damo.

Pravilo, da so v vasi Bača pri Modreju nekatere ženske napravile tako izvrstne izpite geometrov, da kdor bi jih rabil, da ne zamudi prilike, poklicati jih posebno sedaj ob obnovitvi porušenihi hiš, ker imajo toliko prakse, da po sedmih letih dobro poznajo vogelne kampe in opeko, h kateri od petih porušenihi hiš da spada.

Pravilo, da bi v Bači zavidnost gorela, bi gospod Pipa ne prodal ni ti en četrt litra petroleja.

Pravilo, da je večeraj osem dan Čuk v Bači prekrival in vse to čul in bra.

Pa čul je dosti drugih še reči, pa za sedaj jih zamolči, drugi pa bo vse na dan pogljal, da se bode še sam vrag smejal.

Pravilo, da je v K... mika kobasta gospodična iz gostilne točila bridke solze, po izgubljenem ženinu; saj jo je Čuk videl, ko je pred prtonom na fagarju sedel.

## Dopisi.

### IZ BOGLIACA.

Smo fantje korenjaki, nam pašta ne diši; če bolj bi b'li veljaki, ko vojaki ne bi b'li. Po hribih vodno lazimo, pa kaj nam to stori, saj vraga se privadimo ker stan'naš to veli! Dekleta nas kaj gledajo. Pa to nje ne skrbi, ker raj premišljujemo, kje je slovenska kri.

Ščuka Viktor iz Kobjeglave na Krasu, Ceborn Felice iz Rihembarka, Jereb Jernej iz Medvedjegabrda, Lahajnar Mihael iz Straže pri Cerknem, Mavrič Ivan iz Pevme pri Gorici.

### IZ HRASTIJ PRI ST. PETRU NA KRASU.

Enc male in čudne novice iz doline Hrastovske vasice, kako so se fantje zbrali in na Kal pit podali. Da ne bi nikdo slovesa zamudil, so je vsak fant hitro potrdil; zato O... prvi je bil, da se bo pri slovesu dobro napil. Tajno so imeli meseca dva, kako bo ta slovesnost šla, a bilo je vse drugače, ni bilo preveč vina ne pogače. En čas je šlo še precej, pili so, jedli, da je b'lo kej. O... pa se je zdelo premalo, zahteval je da bi se fantovsko dalo. Malo pri malem se je nabralo, fantovsko plačat nobenemu se ni dalo,

eni so že veselili b'li, in gledali za litro trt. Pa tudi pri temu ni vsak zaostal, poklical litra dva in bokal, da bi O... bolj vesel bil, ker se bo kmalu poročil. O... stem se ni zadovoljil, ker fantovsko popolnoma ni dobil, razsrdil se je tako močno, rekel je da ne bo šlo tako. V strahu so se precej bili, da ne bi jih po hribu dobili, zato ker O... je visok — močan, in zelo gibčen in izveten. Čeravno je gibčen in zveten, vendar je bil ves poteptan, dobil jih je povsod, kakor najslabši gospod.

### IZ CONEGLIANA.

V tuje kraje so nas spravili, a na dom naš se nismo pozabili, ne na Čuka, ne na punce naše, kakor ne na brate, sestre, stane. Ker pa Ti Čuk obiskovalec si naš, in gotovo dom in vse naše poznaš, prosimo Te, obišči in pozdravi vse, glej na punce naše, da ostanejo nam zveste.

Kante Ciril, Smarje; Segala Stanislav, Kanal; Valentinčič Benedikt, Plave; Mavrič Feliks, Kostanjevica nad Kanalom; Berlot Anton, Doblar.

### IZ GENOVE.

Pozdrave pošljamo slovenski fantje vojaki, ki služimo v Genovi. Vsem starišem, bratom in sestram, našim nepozabljenim dekletom in posebno pa fantom vojakom 1905, ker jih težko pričakujemo.

Sabljica dolga Vas že čaka ali še težje Vas čaka od nas že pozabljena puštica.

Ovce je že plan in tudi s pašto so magazine naložili, da boste imeli kaj jesti, kadar na marše boste šli da v grabnu ne boste skakali.

In sedaj en srčen pozdrav vsem našim znancom in bralcem »Čuka na palci«.

Majdič Anton in Ziberna Anton iz Topolca. Zadnika Anton in Stefan iz Pregarja pri Podgradu. Gril Jožef iz Perloz pri Podgradu. Kunčja Gasper iz Bača pri Knežaku. Kregar Ivan iz Vrbovega. Celin Jakob iz Terbečan. Udovič Jožef iz Jelšan. Princ Franc iz Velke Bukovice. Kuferin Anton iz Brezovice. Vátovč Anton iz Kozjan. Paropat Karel iz Vdčic pri Podgradu. Brovč Martin iz Nemškega Ruta. Mamilovič Anton iz Govca pri Podgradu. Suc Ivan iz Sežane. Zalar Ivan iz Postojne.

### LITANIJE

slovenskih pašasutarjev 69. pešpolka v Florenci.

Gospod stotnik, usmili se nas! Gospod narednik, usmili se nas! Gospod polkovnik, usmili se nas!

Seržente, usmili se nas! Seržento, usmili se nas! Poveljnik in oče vojašnice, usmili se nas!

Sin očeta, nosilec dopusta, prosil za nas! Častitljiva trojica, korporal, seržente in stotnik, usmilit se nas!

Stariši, Bratje, Sestre, Strici, Tete.

Dekleta, razveselite nas s svojimi pismi!

Mnogo dopusta nam daj, Ob nedeljah prosto, Zvečer dolgo časa zunaj nas pust!

Plačo nam povisaj, Hrano izboljšaj, Ječe nas obvaruj, Dolgo časa spati nas pust!

Večje porcije kave nam daj, Dolgih maršev, »piketa« in podobnih nadlog, Sitnih kaporalov, Nervozihih stotnikov, Kričave trompete, Lačnih komarjev, Sestradanihih stenic, Glada in vojske, Slabe menaže, Nesoljene »panjoke«, Vodene juhe, Ničvrednega suhorja in smrdljive konzerve.

Dekleta naša, katere nam s svojimi pismi kratek čas delate, usmilit se nas!

Stariši, bratje, sestre in drugi, rešite nas vojaške slabobe!

Gospod stotnik, priporočamo se ti, da naše prošnje uvažjaš! Amen! Pipan Rudolf, Sveto; Boneta Vid, Borit; Kenda Ivan, Podmelec; Lak Andrej, Dutovlje; Bezajl Andrej, Nemški Rut; Kravos Maksimilijan, Male Zablje; Jakin Stanko, Kozana; Bavičovič Franc, Velačka; Jakončič Franc, Podgora; Renet Ludovik, Krtinovica pri Stjaku; Mrtnik Ludovik, Smrje pri Ilirski Bistrici; Gril Pavel, Prem; Komjanc Anton, Gor. Cergovo; Ravbar Benedikt, Orlek; Zigon Ulderik, Zagorje; Gregorac Henrik, Idrija; Vouk Franc, Polje pri Vipavi; Pestelj Stanko, Polje pri Vipavi; Humer Vinco, Dol. Tribuš; Zerjal Silvester, Boljunc; Gorjup Anton, Log.

IZ GENOVE.

Pošljamo iskrene pozdrave iz te daljne daljave sanitejci iz Genove vsem našim starišem, bratom in sestram, prijateljem, znancom in čiteljem Čuka na palci, posebno pa našim slovenskim dekletom, ki se že zmeraj spominjajo na nas. Pozdrave tovarišem letnika pet!

Nuncija Gasper iz Bače; Majolič Anton, Ziberna Anton; Topolč; Gril Josip, Prelože; Zadnik Anton; Zadnik Stefan; Pregarje; Princ Franc, Bukovica; Kregar Ivan, Vrbovo; Vdovič Jožef, Jelšan; Celin Jakob, Kutežovo; Parapat Karol, Vodice; Mamilovič Anton, Golc; Vátovč Anton, Kozana; Kuferin Alojzij, Brezovica; Skorja Marij; Skufija, Delpin Marij, Podgora; Debenjak Ivan, Kozana; Pavlin Karol, Oslavje; Mermolja Franc, Selo; Bavear Ivan, Selo; Suč Ivan, Sežana; Moravec Oskar, Podmelec; Vlak Jernej, Forlanija; Zuber Jožef, Kobarid; Zalar Ivan, Hrašče; Jurčič Milan, Matulje; Bravč Martin, Nemški Rut; Kompara Mirko, Lokavec; Gorjan Ivan, Renče; Franc Čehovin, Braniča; Pačlik Rafael, Vol. Zablje; Verčon Jožef, Dobravljje.

IZ BARKOVELJ.

Ni dolgo, ko se je v Barkovljah vse veselilo »motomatastegak« uspe-

ha, katerega si je pridobil Zjele pl. Lačnavas s svojim »Puf« motorjem, že je zopet vse na nogah radi zmaga Barkovljanskih »Hlazenajce« nad Openkami. Divno je bilo videti brčke Hlazenajce s pristriznenimi lasmi v hlacah, Janez »Krstnik« — mož, ki vedno opozarja: »Boste odgovarjali na onem svetlu« — je bil tako navdušen, da je s solznimi očmi čestital predsedniku Vladotu »Mrazu«.

Stari »sportaman« ala Pogorelec, Oro in Frandolč, so kar zijali od začudenja. Tekma jih je tako prevzela, da so sklenili »formirati« lastno nogometno teto. Vlogo žoge boste prevzela Riko »ostij« in Jan. Malo težavno bo pri izbiri vratarja, ker tekmujeta med seboj dva najboljša in sicer Ete »Kozjaka« in Japa Brinja. Voda napadalno vrata bo Sanjo; Bek ostane pa Mikel »Suštr«.

Da v Barkovljah napredujejo na vsej fronti, dokazuje ravndar usta novljeni veslarski klub »Sirena«, kateremu predseduje Kamica z barkovljanskega obrežja. V klub se je vpisalo več veslarjev nežnega spola. Pri prihodnji vesel. tekmi se bo naša prilika, videti ženski »moto« vožnjenke.

Da ne bo žaljev, je tudi preskrbljeno. Zato bo skrbel predsednik, ki je izvrsten izsuševalec žaljev.

Za trenerje so izvoljeni trije strogi abstinenti in sicer Katulo od Turka, Sandro in Boery. Ker se je pri razpravljanju na maršakaj pozabilo, bo vse uredil predsednik, ki je — kot nekdanji komandant urlov iz Kontoveljske miške — pravi strokovnjak v tej panogi športa. Kakor kaže, se bo v Barkovljah prav lušno živelo.

### MILI GLASOVI.

Budanjaki pevci res so fini, kdor čul jih je ta dobro zna, da v cerkvi moči ni moliti, če pesem njih nam radost da.

Njih milo petje nam vzbuja spomin na naše mlade dni, takrat ko bili smo pastirji, krog ognja smo prepevali.

In »bandafirer« stiska strune, a dostikrat napačno sune, pri tem on malo zarudi, in ljudstvo se pa v smeh spusti.

Kdor hoče slišati mili glas, on mora priti v našo vas. Napoved si bo tu nabral, in srečen se domov podal.

### MODERNO DEKLE.

Mama (hčerki, ki bere roman): »Ali ti nisem že rekla, Pavla, da romani niso zate. Si se premlada. Jaz sem v tvoji starosti brala le mladinske knjige!«

Pavla: »Moj Bog, tistikrat so bili vendar čisto drugačni časi, mama! — Saj si mi ti sama pravila, da je bil papa tvoj prvi ljubček.«

### URADNA VNOST.

Mestni policaj teče za nekim gospodom in ko ga dohiti, mu reče: »Vi gospod boste plačali kazen, ker je pse s seboj jemati prepovedano!«

Gospod: »Kaj me briga pes, saj niti moj nil.«

Policaj: »No, zakaj pa potem vedno za vami teče?«

Gospod: »Vi tudi tečete za mano, pa vendar niste moj!«

### POKLON.

Gospodična: »Slišite Miska, sinoči sem se zaročila!«

Kuharica: »Saj je bil že čas!«

Gospodična: »Kako to, saj sem jih imela pred kratkim komaj osemindvajset!«

Kuharica: »Da, že, ampak jaz nisem mislila radi vaše starosti, ampak radi vaše zunanosti!«



# IZZA KATEDRA

Profesor (razkačen): »In jaz sem že včeraj govoril z vašim razrednikom, ki mi je rekel: »Le šest učencev je v razredu, ki bodo dobili prvi red in tistih šest morem komaj na pet pristov naštetih in ti so: Mlinar in Kovac in nobeden drugi!«

## DOKAZ

Soproga: »Šipica od ure po trta, cvikar zabujen in osem cigar pokončanih... nazadnje se bo pa še kdo upal reči, da se nisva vzela iz ljubezni.«

# ZELO ENOSTAVNO.

Gost: »Jaz bi rad kaj takega jedel, da ni nič jaje vmes.«

Krčmar: »No, potem pa jej te jajčje cmoke!«

## ČUDEN SUPERLATIV.

Ona: »Jaz sem torej edina ženska, ki si jo kedaj ljubi?«

»Da, in izmed vseh najsladkejša.«

## LISTNICA UPRAVE:

Čitalnica tamburaškega društva »Sloga« v Jelšanah: Vaši želji ne moremo ustreči. Ob čem naj »Čuk« živi, če se naročnine ne dobi?



Je  
milo pridne gospodinje

Čukov Koledar za leto 1925 izide  
koncem novembra t. l.

# IVAN TEMIL - Gorica

Via G. Carducci št. 6

## BRUSAR in NOŽAR

V delavnici so nameščeni delavci - specialisti za brusarska dela, kakor tudi za popraviljenje vseh operacijah predmetov i. t. d.

## Nožarnica „SOLINGEN“

## Prodaja tudi toaletne predmete

V zalogi se nahajajo najboljši, pristni in garantirani kamni-  
osle bergamaške za brušenje kos. - Delavnica na elek-  
trično gonilno silo z bogato zalogo predmetov, kakor nožev,  
sploh vseh rezil.

Brusi brivne in žepne nože, škarje,  
mesarske in knjigoveške ter vse druge nože  
in rezila.

## ZA IZVRŠENA DELA JAMČI.

POSEBNOST: Žepne električne žarnice iz  
najboljših tovarov.

AKO ŽELITE NAKUPITI DOBRO BLAGO IN ELEGANTO IZGOTOVLJENE OBLEKE PO NAJNIZJI CENI,  
OBRNITE SE EDINO NA DOMAČO TVRDKO

# ANDREJ MAVRIČ

Via Carducci 3 -- GORICA -- Via Carducci 3

Tam dobite blago po sledečih cenah:

|                                         |                  |                                         |                   |
|-----------------------------------------|------------------|-----------------------------------------|-------------------|
| Družinsko platno 150 cm. . . . .        | od L. 8.— naprej | Krminsko za srajce . . . . .            | od L. 3.50 naprej |
| Madonna 150 cm. . . . .                 | 8.—              | Saten črn in barvan . . . . .           | 5.50              |
| Madonna 80 cm. . . . .                  | 3.50             | Naglavne rute . . . . .                 | 2.50              |
| Medapolan Reclam 80 cm. . . . .         | 3.—              | Panama za srajce boljše vrste . . . . . | 4.80              |
| Sposalizio 80 cm. . . . .               | 4.50             | Popelin za ženske obleke . . . . .      | 14.50             |
| Kuhinjske brisače . . . . .             | 1.90             | Volna fina Gaberden . . . . .           | 28.—              |
| Prtiči . . . . .                        | 2.50             | Moške hlače . . . . .                   | 14.—              |
| Brisače . . . . .                       | 3.—              | srajce . . . . .                        | 15.—              |
| Odeje volnene . . . . .                 | 34.—             | spodnje hlače . . . . .                 | 9.—               |
| linejše vrste . . . . .                 | 65.—             | Ženske srajce . . . . .                 | 8.—               |
| Koltre . . . . .                        | 50.—             | Žamet moški . . . . .                   | 9.—               |
| Posteljna pregrinjala bela in . . . . . |                  | Hlačevina . . . . .                     | 4.—               |
| barvava . . . . .                       | 25.—             | Moške obleke . . . . .                  | 60.—              |
| Gradl za postelje . . . . .             | 3.20             | Obleke za birmance . . . . .            | 30.—              |
| Zephir za srajce . . . . .              | 3.—              | Izgotovljene štramace . . . . .         | 50.—              |
| Perkali rožasli . . . . .               | 3.20             | Velika izbira moškega sukna . . . . .   | 10.—              |

Velika izbira kožuhovine po tovarniških cenah.

Velika krojačnica, katere sprejme vsako naročilo ter  
ga izvrši točno in po zmernih cenah.

Za vsako naročilo se jamči.

Za obilen obisk se najtopleje priporoča udani

Andrej Mavrič - trgovec.



## V JEZI.

Natakarica: »O, končno vas zopet enkrat vidimo! Vi ste tisti gospod, ki mi je že devetkrat dal ponarejeno liro!«

Gost: »O! Kaj vse vam pride na misel! V tem lokalu sem bil jaz samo še enkrat... in še takrat sploh nisem plačal.«

## ZALOSTEN SPOMIN.

Gospod: »Elvira se imenujete? O, to ime nosi zame žalosten spomin.«

Gospodična: »Se je tako mogoče imenovala vaša prva nezvesta ljubezen?«

Gospod: »Ne, ne, pač pa moja prva — cigara, ki sem jo kdaj kadil.«

Manufakturo, perilo, izdelane obleke, pisarniške potreščine in papir

po cenah brez konkurence

kupite pri dobroznani trdnici

**BRATJE MOSE**

Via Rastello 7 - GORICA - Via Rastello 7

**Krema maršala**

iz kakaa in jajc

L. 12 liter [steklenica]

Elisir China alla Coca e Kola  
močan, oživi želodčevje L. 16.- lit.

Marsala Trapani Superiore

L. 5. liter.

Vermuth Torino, Vermuth neli

L. 5. liter.

Fini konjak, Šampanjec tri zvezde

L. 10 — steklenica 7/10.

**Žganje iz tropin**

L. 10 — 11 liter.

Razni likerji, Fernet, Bitter,  
po konkurenčnih cenah.

**ŽGALNICA LIKERJEV v Gorici**

trg Sv. Antona starega št. 7.

**POPOLNOMA VARNO HALOŽEN  
DENAR V JUGOSLAVIJI  
Ljubljanska posojilnica**  
r. z. o. o. z.

v novopreurejenih prostorih  
**v Ljubliani**  
Mestni trg. števil 6

sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun, jih obrestuje po 8%

ter jih izplačuje takoj brez odpuved in brez odbitka. Večje hranilne vloge z odpovednim rokom obrestuje tudi višje po dogovoru.

**Širite „Čuka na pal'ci“.**

# VELIKE ZALOGE PO ZNIZANIH CENAH (AL RIBASSO)

Izredna prodaja na račun tovarnarjev

**VIDEM - Via Savorgnana 5 - UDINE** na vogalu  
Via Cavour.

**Sedaj kupujejo vsi v trgovini „AL RIBASSO“**

Ugodne cene, trajnost blaga in velikanska izbira vsakovrstnih predmetov sestavljajo važnost našega razprodajanja, ki se vedno višje povspenja in prekaša vsako konkurenco.

Občinstvo, ki se v teh dneh shaja v naših zalogah, da se okoristi ob priliki prodaje zimkega blaga, ki se je pričelo dne 1. oktobra, je tako mnogoštevilno, da je nam nemogoče vseh in v vsakem oziru postreči. Zato prosimo cenj. odjemalce, ki mislijo nakupiti večjo množino blaga, da izberejo netržne dneve in sicer: ponedeljek, sredo in petek.

Navajamo nekatere predmete:

|                                 |         |
|---------------------------------|---------|
| Obrobljene rute                 | L. —.60 |
| Prtiči za čaj                   | » —.95  |
| Povoji za deteta                | » 1.30  |
| Gobasto sukno                   | » 1.95  |
| Moške barvane nogavice          | » 1.75  |
| Sukno iz nitk                   | » 2.25  |
| Brisače reclame                 | » 1.95  |
| Švicarsko vezenje, meter        | » 2.50  |
| Domači prtiči                   | » 1.50  |
| Ženske nogavice z dvojnato peto | » 2.50  |
| Madapolam, meter                | » 2.90  |
| Gobaste brisače                 | » 2.75  |
| Oxford, meter                   | » 2.95  |
| Blago: Pelle uovo, meter        | » 3.95  |
| Pravo platno madonna, meter     | » 3.95  |
| Rjuhe iz pristnega platna       | » 49.90 |

|                                  |         |
|----------------------------------|---------|
| Dorsio, meter                    | » 4.90  |
| Obposteljni tepihi reclame       | » 4.90  |
| Ženska jopica                    | » 4.90  |
| Oklopnica za gospe »Mako«        | » 7.90  |
| Vezen šetenj                     | » 9.90  |
| Vezen kombine                    | » 13.50 |
| Moške maje                       | » 13.50 |
| Moške srajce                     | » 16.50 |
| Ovratnice iz platna, velike      | » 19.   |
| Kombinacija maje Mako            | » 11.50 |
| Kombinacija težkega platna       | » 22.   |
| Posteljna pregrinjala, luknjasta | » 29.90 |
| Posteljna pregrinjala, piquet    | » 32.90 |
| Rjuhe ajmor                      | » 29.90 |
| Rjuhe vezane                     | » 49.90 |
| Trapunt satin in belo platno     | » 65.   |

Velika zaloga paleta-plaščev za gospe in gospe, oblek za lovce, izgotovljenega perila, platnenega in cvrnatnega v vseh viščinah. Prti, brisače, servijeti, pletenine „Fiandra“ iz platna in tkanine, tepihi, corsie iz jute in kako, zagrinjala, pregrinjala za mobilijo, odeje, koltri, platno v vseh viščinah, opreme za neveste, celotne opreme za restavracije, zavode, izgotovljeni štramaci iz žime in lanu.

Če blago ne ugaja, naj si bo vsled kvalitete ali cene se vzame nazaj.

**Na debele in drobno!**

**Posebni popusti za razprodajalce.**

**STALNE CENE**

**Stalna izložba z zaznamovanimi cenami.**